

Csász Gergő
HARMATPONT

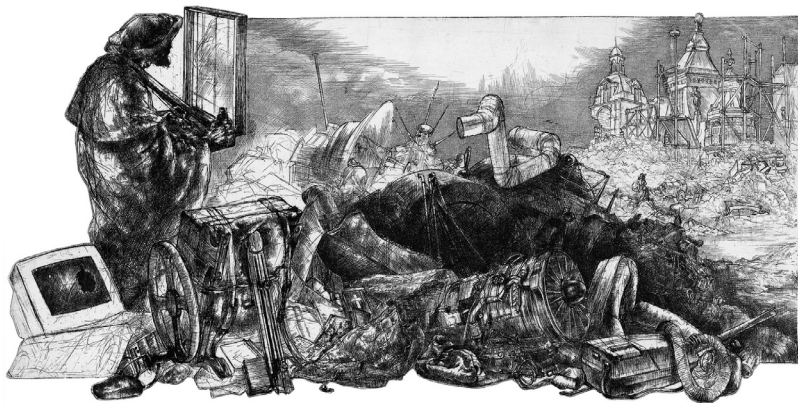
felhő-e vagy köd,
ami falja a kiserdőt meg odaát a völgyet,
báránnyfelhők felett járunk, mondd,
ide jönnek a városból aludni,
a csúcs közelébe, rejtve a világtól
nyújtóznak el patina lankákon,
még a lábujj is belebizsereg,
szerintem a hideg miatt lehet, lejtőköd,
mely tanácstalanul üli meg a tájat,
a google szerint nincsen nagy különbség

HIDEG

Milyen kedves itt, nem?
– kérded, és még félig visszafordulsz,
mielőtt eltűnnél végleg
a bokrok sűrűjében, csipkebogyó
szemed sarkában kondenzcsík,
arcodon friss karmolások,
tüskék szagatják kabátod,
vattacafat jelzi utad fel a dombra,
megállok, a rekettye összezárul,
fagyott göröngyök, vörös fű térdig,
fent pedig púderkék
tagadás, nem, nem az, kiáltom,
nem, nem az, kiáltom megint,
de senki sem válaszol

PUFFER

térdpárnákról beszélgetünk,
alvás közben ki melyet használ,
apám a hengerre esküszik,
anyámnak van speciális,
én csak behazudom, ahogy szoktam,
mint a többi megnyugtató dolgot,
rendes élet, kapcsolat, karrier, érzelmek,
csupa lelki támaszték, kupacokban, tudatosan,
körben, ígéretcsomókkal, más tollával tömve,
csont se koppan, fog se koccan,
puha álom azon nyomban.
pedig alvási zavarokkal küzdök
évek óta, a rendezettséget
kényszeresen kerülöm
a hétköznapokban, sőt,
azokat is kerülöm, szüleim is
csak ünnepekkor látnak,
de ezt mégsem mondhatom.

*A vándor rézkarcoló kalandjai I. (T. M. úr X-ben), 1998
(20 x 39 cm, rézkarc)*